

آرزوهای بزرگ

اثر چارلز دیکنز
ترجمه‌ی محسن سلیمانی

متن کوتاه شده

درباره‌ی نویسنده

چارلز دیکنز در سال ۱۸۱۲ در خانواده‌ای پرجمعیت و کم درآمد به دنیا آمد. پدرش گرچه کارمند نیروی دریایی انگلستان بود اما همیشه بدهی داشت. برای همین بالاخره روزی داد طلبکارها درآمد و پدر چارلز را به زندان انداختند. اما این پایان ماجرا نبود، چون مدتی بعد وقتی خانم دیکنز دید که از عهده‌ی مخارج بچه‌های قد و نیم قدش بر نمی‌آید یک‌راست پیش شوهرش به زندان رفت و مدتی کنار او زندگی کرد!

آقای دیکنز علاوه بر چارلز، هفت دختر و یک پسر هم داشت، ولی البته از آن‌همه بچه، فقط یکی چارلز دیکنز

شد! البته چارلز یک شبه نویسنده نشد. در کودکی مجبور بود برای کمک به اقتصاد خانواده هم کار کند و هم کتاب بخواند. با وجود این گره بختش تا نوزده سالگی باز نشد. یعنی زمانی که خبرنگار روزنامه‌ی مورنینگ کرانیکل در مجلس عوام انگلیس شد و مجبور بود دائم خبر بنویسد و گزارش تهیه کند. با این همه او مثل خیلی از روزنامه‌نگارها دلش را به خبر و گزارش خوش نکرد بلکه برای گرفتن پولی جداگانه از روزنامه‌اش، علاوه بر نوشتن گزارش، داستان‌هایی هم برای مجله‌ای نوشت که این روزنامه عصرها منتشر می‌کرد. خوشبختانه سرانجام نیز اولین رمانش نامه‌های پیک‌ویک را به چاپ رساند و نامش بر سر زبان‌ها افتاد.

یکی از جالب‌ترین ویژگی‌های دیکنز پرکاری او بود.

او که ده فرزند داشت برای تأمین مخارج خانواده‌اش گاهی مجبور بود هم‌زمان روی سه رمان کار کند. گذشته از این‌ها سردبیر یکی دو نشریه‌ی دیگر هم بود و آثار دیگران را هم ویرایش می‌کرد. اما متأسفانه این پرکاری به حدی بود که او ناگزیر بود شب‌ها مدتی طولانی قدم بزند تا اعصابش کمی آرام شود!

دیکنز رمان آرزوهای بزرگ را هم مثل بسیاری از آثار دیگرش نخستین بار به صورت پاورقی در مجله‌ی هفتگی خودش آل دیپراوند^۱ و ده سال قبل از مرگش منتشر کرد. با این‌که آرزوهای بزرگ تنها اثر مشهور او نیست، منتقدان این رمان را در بین آثار مشهور دیگرش (الیور توئیست، دیوید کاپرفیلد، داستان دو شهر و...) به لحاظ ساختمان،

کامل ترین رمان وی می دانند. دیکنز در سال ۱۸۷۰ دنیا را
وداع گفت.

م. س.